

A

1999

XIII.

Alom Latis, 1785

K. 211. jelseti verses Késinat

2 szatlon level

Nagyenyedi „Bethlen” Dokumentáció

Könyvtár

Alom látás

2.

Mate Jankónának Ujfalvi Krisztinának 1785 ^{ben} Aprilisnk első napján virradolag láttott almanak első darabja melybe elő beállt minémü levelet vett legyen attól akit ő elöl fogva szeretett és akinek intoztato követtjét midön almanban meg látta, így kérvet kel kiáltani.

Egek mi dolog ez a ki ál velem Lember
Egyfem meg hülék hn teler testembe
Valyon meg holtam? vagy talám meg élek?
Sednki elöttem ál te ste vagy kellek?
Mit akar s ki lehet báe tsak egygyet szolna
Tam olly remüde s zivamnek szopolna
Mi járásbeli kerlek ad tudomra + vagy
Haloataroddal ne tzeles halalomra.
Mon meg tekintet ollyat mert hordoznál,
Mintha éppen mindjár velemre tedeznál.
Vagy két lépéssel meg hozzáam közelebb lép
Hisz Azomal azt mondja a rettenetes képs.
En te hozzád igen mesépe főtöröl jöttem,
Esméretes voltál de ott is elöttem.
En tegedet igen sok helyt kerestelek,
Akarom hogy meg is egyfem meg kellek.
A küldött engemet hozzád kövességben
Ki elött már régen vagy te kedveségben?
S meg vallom te hozzád tük azért utoztam
Hogy Fejedelmemtől egy levelet hoztam.
El vépem arontan a levelet tölle,
Hogy mi dolog lehet veznim ki belölle.

ETHLEN-FÖISKOLA
könyvtára

Mihelyt azt

Mihelyt azt hogy nekem srol észre vehettem,
A petsetit nézni leg ottan kezdöttem.
Mellyek formáját a midön vizsgálom
Annak mesteréges Címétét tudáalom
Oly különös vala ennek a Címere
Hogy mint midő hogy ember lett legyen Mestere.
Látom mintha volna melzve ra egy város,
Melynek egy kapuja tégos: erős Záros
A kapu mellett egy nagy kutyát le ülve,
Aki jövéket midő be nyelni képülve.
Ez alatt melzetre egy kajotska vala.
Mézitden tefel rakva az otvára
Amint e petsetre egy város melzettel
Sokkal ül koronás fejt helyhez telték.
Ez alatt sok apró képek látatának
Mellyek igen tuda formát mutatának.
Ezeket öklös karvok a fejeken
Tudalhozám igen rut tekinteteken
Kézeken sok gyilkos is kimro perpámok,
Zoroztatok is a mellyetek midő Lámok.
Ez állatokat mind oly formán melzettelik
A fen lőő főre szemek függesztettek.
E petsetet midön tudálva szemlélém,
Fel pattan a petset midön nem is velnem.
Elsőben is a mint a kókás: vizsgálom,
A Subscriptioját s hat azt így találom.
Belsőb a pokol erős fejedelme
Mindem dolgáinak hív s kész segedelme

Czen meg vellenven

Ézen meg öttenven el sokadéka írva,
Az tizenven mi lehet a levélbe írva
Igy kezd levelet. ~~Édes~~ jó Leányom?
Parancsolatimra hajlo tanitványom
Miolta ki által világ piattara,
Evalasztottalak a magam számára.
Még gyermeksegedben ki teltzet előre
Hogy hajnomra szolgál meg nekem időre
Ugy is van adolog mert Laportottad
Országom s. szmunkat meg sokasítottad
Még pedig előltem ami legkedvesebb
Bemmed pedig hívsejg és dajkeretesebb,
Uri vendek azok kiket veled álltal
s Generalisokta nekem assentáltal
Nagyon teltzet nekem hogy azt felekedted
Midön a két Gyofot magad melle vetted
Holosvarra mentél is együ erakkal
Mint testedet örsö erős vitezekkel
Mert ha velek ezt nem felekedted volna
Az ő levek nekem ma meg nem hódolna
Meg vallom hogy hozzáim meg nagyobb hívsejgít
Senki sem muttáas engedelmesséjgít
Mert midön másokta az epék azon járt
Az orszagnak tették oláhok mennyi seárt
Midön sok orosz spany Ferjét kesergette
Más pedig hogy holon gyermekét kérdette
Ekkor is mutattad ritka virtusodat,
Hozzam valóságos szolgálóságodat.
Mert te azon amin másokta nem busultal
Ekkor is kérdted miben elindultal

Észegalmatoságod mivel azt monvélte,
Országom egy dróffal ekkor is nevette
Mindenek felett ezt de jól tselekedtes,
Farda ragod tölle hogj nem semmibetted,
Egyakanként sokpor el mentél hozzája,
S ottan ottan lettél a teste párnája,
Enis körülatte addig intsekedtem
Hogy szívet hozzád mindenne rávettem,
Nem is gondol e dróff hiddel már semmivel
Trak tigeo láthasson az ő szemével,
Ne néze hogj a feje kisség kopaszotkár,
Mindent fel találni egygyüt bajosotkár,
Eleg ha nem kedves semmi vabyonnyának,
Trak néked kedvedet kopja Anyjátának,
Gyollet azért is dűfereim az afele

Erzel hájra nékem sok jelesre seget,
Mivel szaporod mállam népseget,
Trak addig is ate Észegalmat hájra,
Övemenel nevette a jeles sötaságot,
Erzen hiddel hogj eni felettebb arrendele,
S velem egygyüt minden iten levei rendele,
Erzen nagy hűrséged je jutalmat vépen
Tállal minden hűrséged iten szeptem lepen,
S gondoly velle hogj minden nate Kurvának
Beká mállkült való besel a Csopranak
Számba seved hogj már kéller publikáltak
Gratiambol azért mert kémen tsmáltak,
Vállalok effélet sel elobb szeptem
Arztan lehet le hozzáim arrendele
Továbbra is folytas kötelestseget
En is tegyteni fogom tettedet

Észegalmat
Hogy azok is mint te nekem hájgaljanak
S mindenkor allyanak

Észeg

FINNIS